

bestemte Tilfælde, hvorfor en Overenskomst af det i Art. 2 nævnte Indhold nødvendigvis maa gaa forud. Det samme maa ogsaa, i alt Fald til en vis Grad, gælde, hvor der, som i den dansk-russiske Voldgiftstraktat, er fastsat Undtagelser fra Reglen om, at opstaaede Tvistigheder skulle underkastes Voldgift. Her maa i hvert Fald en særskilt Overenskomst gaa forud for at konstatere, om den paagældende Stridighed falder ind under Reglen eller Undtagelserne. Men hvor, som i den foreliggende Traktat, alle Tvistigheder uden nogen som helst Undtagelse skulle forelægges Voldgiftsdomstolen, skønner Udvalget ikke, at en saadan særlig Overenskomst havde været nødvendig. De tvistende Stater burde da her kunne gaa frem i Lighed med private Personer, der tvistes. Naar en af disse fremsætter et Krav, som den anden vægrer sig ved at opfylde, saa tyer han til Retten for at faa Modparten dømt til at opfylde Kravet, og det samme vil da i paakommende Tilfælde den Stat, der mener sig forurettet, have at gøre. Haager-Konventionens Art. 32 fg. indeholder saa de nærmere Regler om Fremgangsmaaden og Proceduren m. v., saa at der til dette Øjemed heller ikke behøves nogen særskilt Overenskomst. Bestemmelsen om Indgaaelse af en saadan er derfor ikke nødvendig, men kan efter Omstændighederne endog snarere være til Skade, for saa vidt som en kontraherende Stat ved at gøre Vanskeligheder med Hensyn til dens Afslutning kan gøre selve Voldgiftstraktaten virkningsløs. Men da Udvalget er overbevist om, at Traktaten fra hollandsk saavel som fra dansk Side vil blive opfyldt med fuld og ubetinget Loyalitet, har Udvalget dog ikke fundet Betænkelighed ved at bifalde denne Bestemmelse. Lejlighedsvis skal kun tilføjes, at den, da den ikke paadrager nogen ny Forpligtelse, men kun gaar ud paa Opfyldelse af en allerede ved selve Voldgiftstraktaten paadragede Forpligtelse, vil kunne afsluttes af Regeringen paa egen Haand, uden at Rigsdagens Samtykke dertil behøver at indhentes.

Art III.

Den danske Gengivelse af denne Artikels franske Tekst kunde formentlig mere tydeligt affattes saaledes, at Artikel 1 ikke er anvendelig paa „saadanne Tvistigheder“ osv., „som“ osv.

Selve Indholdet af Artiklens Forskrift finder Udvalget meget hensigtsmæssigt under Forudsætning af, at man kan nære den fornødne Tillid til den vedkommende Stats Domstole; og da denne Forudsætning er givet for de hollandske Domstoles Vedkommende og ligeledes maa forventes at ville være til Stede med Hensyn til Domstolene i de andre Stater, som faa Adgang til at tiltræde Traktaten, kan Udvalget tilraade Vedtagelsen ogsaa af denne Artikel.

Art. IV.

Denne Artikel giver andre end de to oprindelig kontraherende Stater Adgang til at slutte sig til den i Betragtning af det ønskelige i, at andre Stater vilde følge det af Danmark og Holland givne Eksempel, og at de kunne forventes saa meget lettere at ville gøre dette, naar de kunne slutte sig til en alt foreliggende Overenskomst, hvorved de fritages for de altid noget brydsomme Underhandlinger om en ny Traktats Afslutning. En saadan Adgang vil derfor være egnet til at forhøje Nyttens og Vigtigheden af den foreliggende Overenskomst, som maaske i Fremtiden kan blive til en almindelig Voldgifts-Konvention, omfattende et mere eller mindre betydeligt Antal Magter.

Men ved Siden deraf have de kontraherende Regeringer dog haft Øjet aabent for den Mulighed, at der kunde være den Stat, hvis Tilslutning man ikke maatte ønske, hvilken Mulighed vel er lidet sandsynlig, men dog ikke kan lades ude af Betragtning, særlig med Hensyn til Bestemmelsen i Traktatens Art. 3, og for eventuelt at kunne afværge den er da som en Betingelse for Tilslutningens Iværksættelse krævet, at de kontraherende Stater skulle have anerkendt Modtagelsen af Tilslutnings-Erklæringen. Ved at undlade at